

De verkoop van een mediaspeler waarmee gratis en eenvoudig op een televisiescherm illegaal op het internet toegankelijke films kunnen worden bekeken, kan een inbreuk vormen op het auteursrecht

De bij het streamen verkregen tijdelijke reproductie op deze speler van een auteursrechtelijk beschermd werk is niet van het reproductierecht uitgezonderd

Wullems biedt onder de aanduiding „filmspeler” verschillende modellen van een mediaspeler te koop aan op internet. Dit is apparatuur die als een medium fungeert tussen een bron van beeld en/of geluid en een televisie. Wullems heeft op deze speler open source software geïnstalleerd waarmee vanuit een eenvoudig bedienbare interface via menustructuren bestanden kunnen worden afgelezen. Ook heeft hij op de speler add-ons geplaatst die op internet beschikbaar zijn. Met deze add-ons kan de gewenste content op streamingwebsites worden gevonden en middels een eenvoudige klik worden opgestart op de mediaspeler die op een televisiescherm is aangesloten. Op enkele van deze sites is digitale content toegankelijk met toestemming van de auteursrechthebbenden, terwijl deze op andere websites zonder hun toestemming toegankelijk is. Volgens de advertentie kan met de mediaspeler meer bepaald gratis en eenvoudig op een televisiescherm audiovisueel materiaal worden bekeken dat zonder toestemming van de auteursrechthebbenden op internet toegankelijk is.

Stichting Brein, een Nederlandse stichting die de belangen behartigt van auteursrechthebbenden, vordert voor de rechtbank Midden-Nederland dat Wullems wordt geboden de verkoop van mediaspelers of het aanbieden van hyperlinks die de gebruikers illegaal toegang bieden tot beschermde werken, te staken. Stichting Brein stelt dat Wullems, met het in de handel brengen van de mediaspeler, een „mededeling aan het publiek” doet, die strijdig is met de Nederlandse Auteurswet, waarin uitvoering is gegeven aan richtlijn 2001/29¹. De rechtbank Midden-Nederland heeft besloten het Hof van Justitie over dit onderwerp vragen te stellen.

In zijn arrest van heden bevestigt het Hof dat de verkoop van een mediaspeler als hier aan de orde, een „mededeling aan het publiek” vormt in de zin van de richtlijn.

Het Hof herinnert in dit verband aan zijn rechtspraak dat de richtlijn als belangrijkste doelstelling heeft een hoog beschermingsniveau voor auteurs te verwezenlijken. Het begrip „mededeling aan het publiek” moet dus ruim worden uitgelegd. Verder heeft het Hof reeds geoordeeld dat het plaatsen op een website van hyperlinks naar beschermde werken die vrij beschikbaar zijn gesteld op een andere website, de gebruikers van de eerste website

¹ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB 2001, L 167, blz. 10), en meer bepaald artikel 3 ervan.

rechtstreeks toegang tot die werken biedt.² Dit is ook het geval bij de verkoop van een mediaspeler als die in het hoofdeding.

Ook voorziet Wullems, welbewust van de gevolgen van zijn handelen, de mediaspeler vooraf van add-ons waarmee toegang wordt verleend tot beschermde werken en deze werken op een televisiescherm kunnen worden bekeken. Bij een dergelijke activiteit is geen sprake van de in de richtlijn bedoelde loutere beschikbaarstelling van fysieke faciliteiten. In dat verband komt uit de bij het Hof ingediende opmerkingen naar voren dat de streamingwebsites voor het publiek niet eenvoudig zijn te vinden en voor het merendeel ervan vaak veranderen.

Het Hof merkt tevens op dat de mediaspeler, volgens de verwijzende rechter, door een vrij groot aantal personen is gekocht. Daarenboven richt de mededeling zich op alle potentiële kopers van deze speler die over een internetaansluiting beschikken. Derhalve ziet deze mededeling op een onbepaald aantal potentiële kijkers en betreft zij een groot aantal personen. Voorts wordt de mediaspeler verstrekt met het doel hieruit winst te behalen, omdat de prijs voor deze mediaspeler wordt betaald met het doel directe toegang te verkrijgen tot de beschermde werken die zonder toestemming van de houders van het auteursrecht toegankelijk zijn op streamingwebsites.

Het Hof oordeelt tevens dat de handelingen bestaande in de tijdelijke reproductie, op deze mediaspeler, van een auteursrechtelijk beschermd werk, die is verkregen bij het streamen van een website van een derde waarop dit werk zonder toestemming van de houder van het auteursrecht wordt aangeboden, niet van het reproductierecht zijn uitgezonderd.

Volgens de richtlijn³ geldt voor een reproductiehandeling slechts een uitzondering op het reproductierecht wanneer is voldaan aan vijf voorwaarden, namelijk: (1) deze handeling is tijdelijk; (2) zij is van voorbijgaande of incidentele aard; (3) zij vormt een integraal en essentieel onderdeel van een technisch procedé; (4) dit procedé wordt toegepast met als enig doel de doorgifte in een netwerk tussen derden door een tussenpersoon of een rechtmatig gebruik van een werk of beschermd materiaal mogelijk te maken, en (5) deze handeling bezit geen zelfstandige economische waarde. Deze voorwaarden zijn cumulatief, zodat wanneer niet aan een van deze voorwaarden is voldaan, de reproductiehandeling niet is uitgezonderd. Daarenboven geldt de uitzondering slechts in bepaalde bijzondere gevallen waarin geen afbreuk wordt gedaan aan de normale exploitatie van het werk of van ander beschermd materiaal en de wettige belangen van de rechthebbende niet onredelijk worden geschaad.

In het onderhavige geval en gelet op, met name, de inhoud van de reclame voor de mediaspeler en de omstandigheid dat de speler hoofdzakelijk aantrekkelijk is voor potentiële kopers omdat de betrokken add-ons hierop reeds zijn geïnstalleerd, is het Hof van oordeel dat de koper van een dergelijke speler opzettelijk en welbewust, gratis en zonder toestemming toegang krijgt tot een aanbod van beschermde werken.

De handelingen bestaande in de tijdelijke reproductie van auteursrechtelijk beschermde werken op de betreffende mediaspeler kunnen afbreuk doen aan de normale exploitatie van dergelijke werken en de wettige belangen van de auteursrechthebbers schaden, aangezien dit leidt tot een vermindering van legale transacties met betrekking tot deze beschermde werken.

² Arrest van het Hof van 13 februari 2014, *Svensson e.a.*, [C-466/12](#), zie ook PC nr. [20/14](#); beschikking van het Hof van 21 oktober 2014, *Best Water International*, [C-348/13](#); arrest van het Hof van 8 september 2016, *GS Media*, [C-160/15](#), zie ook PC nr. [92/16](#).

³ Artikel 5, lid 1, van de richtlijn.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught 📞 (+352) 4303 2170